Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35422
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

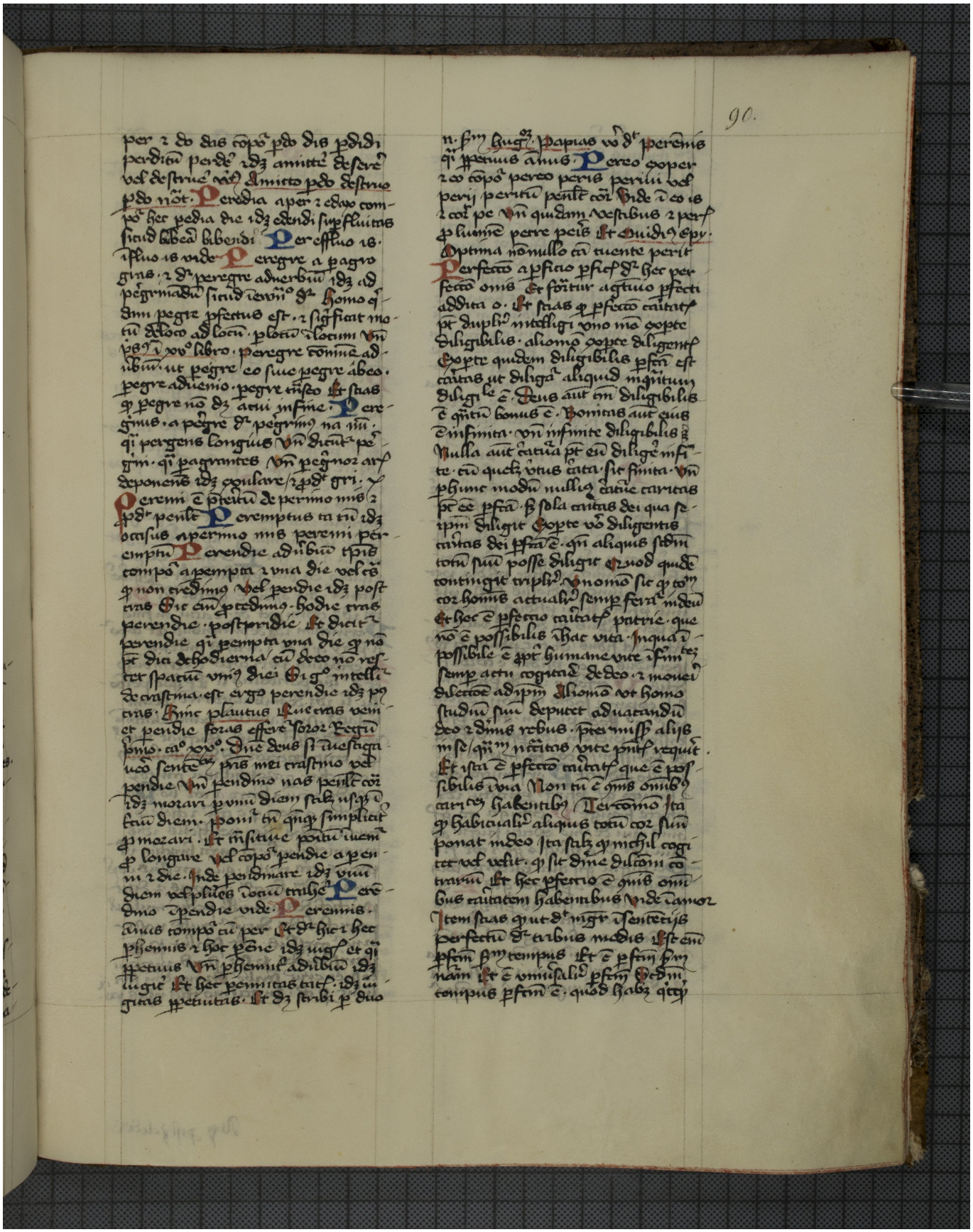

90.

per 2 do dis cōpō pdo dis pdidi
perditū perdē idz amittē deserē
vel destruē vēl amitto pdo destruo
pdo nōt. Peredia aper 2 edo com-
pō hec pedia die idz edendi superfluitas
sicid libēd libendi Peresfluo is.
1 fluo is vide Peregre a pagro
gris. 2 dr peregre adverbiū idz ad
pēgrinādū sinid iewnīo dr homo q
dm pegre profectus est. 2 sīficat mo-
tū de loco ad locū. pleno de locum vn
ps 1 xvo libro. peregre cōmūe ad-
uerbiū ut pegre eo sue pegre abeo.
pegre adiemio. pegre ēnso Et scias
q pegre nō dz actui infine. Peregrinus. a pegre dr pegrinus na nūm.
qi pergens longius vn dicūt pe-
grini. qi pagrinātes vn pegnoz arp
deponēs idz equlare 2 pdr gri.
Peremi ē pretū de permo mis 2
pdr penlt Peremptus ta tū idz
occisus a permo mis peremi per-
emptū Perendie adūbiū tpis
compō a pempta 2 vna die vel ē
q non credimus vel pendie idz post
cras Hic eū pcedimus. hodie cras
perendie. postridie Et dicit
perendie qi pempta vna die q nō
est dia de hodierna eū deco nō res-
tet spatiū vnius diei Hi g intelli-
de crastina. est ergo perendie idz post
cras. Hinc plautus Hue cras vem
et pendie foras esse foroz Regū
pmo. cāo xvo. Dne deus si ueriga
uō sentē pris mei crastino vel
pendie vn pendimus nas penlt cōi
idz morari p vnū diem stilz usq d
tau diem. Pōnit tū qnq simplicit
p morari. Et insitiue potū iuem
p longure vel cōpō pendie a pen
ni 2 die. Inde pendimare idz vnū
diem vel plures detū trilz Pere
dmo pendie vide Peremis.
ānus compō cū per Et dr hic 2 hec
phemis 2 hoc pdie idz uigl et qi
pretus vn phemis adūbiū idz
uigē Et hec pemitas tatis. idz ū
tias pretutis. Et dz stabi p duo
n. fm hugō. Papias vo dr perenis
qi pretuus ānus. Pereo opper
2 eo cōpō pereo peris periui vel
perij peritū penlt cōi vide 2 eo is
2 cōi pe vn quidem vestibus 2 perf
p lumīe perre peis Et ouidius epy.
Optima nōnullo cū tuente perit
Perfectū a pficio pficis dr hec per
fectū omis et sōitur a gtuo pfecti
addita o. Et scias q pfectū cātatis
pt duplī intelligi vno mo oppte
diligibilis. alio mo oppte diligentis
oppte quidem diligibilis pfectū est
cātas ut diligā aliquid mgnitum
diligīle ē. Deus aut tm diligibilis
ē qntū bonus ē. Homīs aut cius
ē infinita. vn infinite diligibilis
Nulla aut cātās pt eū diligē mfi-
te eū quētz vtus cāta. sic finita. vn
phime modū nullū cātāe caritas
pt ee pfectū. ē sola cātās dei qua se-
ipm diligit oppte vō diligentis
cātās dei pfectū ē. qn aliquis sedm
totū suū posse diligit Quod quē
contingit triplī. vno mo sic q tō
cor hominis actualī semp ferūt mdeū
Et hec ē pfectio cātatis patrie. que
nō ē possibilis hac vita. Inqua
possibile ē zpt humane vite ifim tē
semp actu cogitē de deo. 2 mouei
dilectōe ad ipm Alio mo vt homo
studiū suū deputet adūcandū
deo 2 dīnis rebus. pter mīs aliis
m sd qn nō nōcitas vite pmitt requit
Et ista ē pfectio cātatis que ē pos-
sibilis in via Non tū ē omis omnib
caritās habentib Tertio mo sta
q habitualī aliquis totū cor suū
ponat in deo sta stilz q nichil cogi
tet vel velit. q sit dīne dilectōi co
trariū Et hec pfectio ē omib om
nibus cātatem habentibus vide amor
Item scias q ut dr mgr i sentētiis
perfectū dr tribus modis Et ē
pfectū fm tempus Et ē pfectū fm
nam Et ē vniuersalī pfectū Sedm
tempus pfectū ē. quod habz qtū